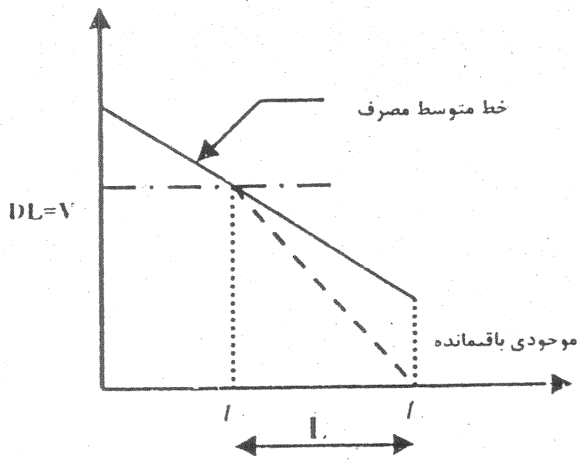

سیستم‌های موجودی

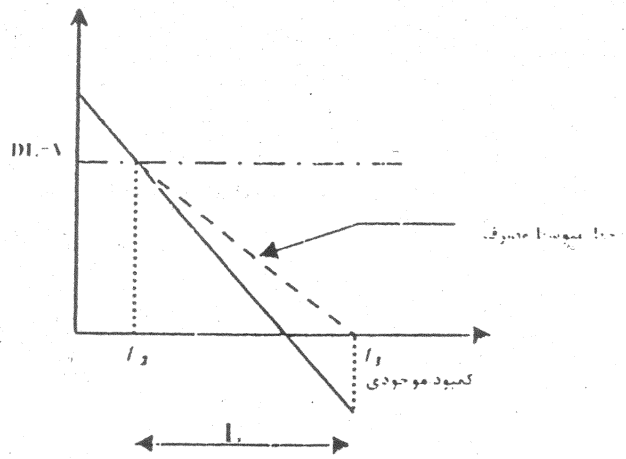
از آنجا که در مدل موجودی بررسی شده در فصل قبل مقادیر هزینه‌ها و بخصوص نرخ تقاضا در مدت تحویل ثابت در نظر گرفته می‌شوند، این مدل جزء مدل‌های موسوم به مدل‌های قطعی محسوب می‌شود. این مدل موقعیتی ایده‌آل را نشان می‌دهد، حال آنکه در عمل عموماً نرخ تقاضا D و مدت تحویل L ثابت و معلوم نیستند و تقاضا دارای تغییرات تصادفی (نامعلوم) است. مدت تحویل نیز ممکن است کمتر یا بیشتر از مقدار پیش بینی شده باشد.

تغییرات تصادفی تقاضا و مدت تحویل یکی از مشکل‌ترین مسائل واقعی مدیریت موجودی‌ها است. برای توضیح ابتدا فرض کنید که مدت تحویل معلوم و فقط تقاضا متغیری تصادفی است. تغییرات تصادفی تقاضا بر خلاف تغییرات معلوم تقاضا مثل روند یا فصلی بودن آن که قابل شناسایی و علاج پذیرند، غیر قابل پیش بینی هستند. دیدیم که در مدل قطعی بررسی شده در فصل قبل، قواعد تصمیم‌گیری‌ای مورد نظر بودند که در حالت تقاضای معلوم و ثابت (قطعی) مورد استفاده قرار گیرند. حال آنکه در سیستم‌های واقعی در عمل فقط پیش بینی‌ای از مقدار متوسط تقاضای آینده در دسترس هست و مقدار واقعی آن ممکن است با این متوسط پیش بینی شده متفاوت باشد. در این صورت ممکن است پس از انجام سفارش مقدار تقاضای واقعی در مدت تحویل L یا از مقدار متوسط پیش بینی شده آن (DL) کمتر شود و در موقع دریافت سفارش [نقطه α شکل ۱ (الف)] مقداری موجودی باقی مانده وجود داشته باشد و در نتیجه هزینه نگهداری موجودی افزایش یابد. بالعکس ممکن است تقاضا در مدت L از مقدار متوسط پیش بینی شده بیشتر شود و در نتیجه در موقع دریافت سفارش کمبود موجودی رخ دهد. [نقطه β در شکل ۱ (ب)] این امر نیز هزینه‌های کمبود موجودی را افزایش می‌دهد. به همین ترتیب وقتی مدت تحویل کمتر یا بیشتر از مقدار متوسط پیش بینی شده آن می‌شود، شکل ۲ (الف) و ۲ (ب) هزینه‌های نگهداری و یا کمبود افزایش می‌یابند. برای مقابله با مشکل تغییرات تصادفی تقاضا و مدت تحویل، مقداری موجودی اضافی به صورت ذخیره موسوم به موجودی اطمینان ($Safety Stock$. SS) نگهداری می‌شود. (شکل ۳)

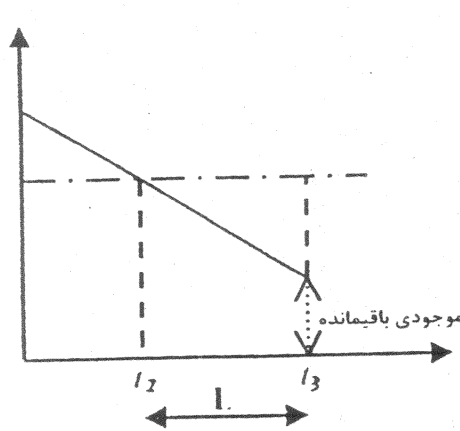
تعیین مقدار موجودی اطمینان بستگی به نوع سیستم موجودی مورد استفاده خواهد داشت یعنی تعیین آن بستگی به قاعده تصمیم‌گیری در مورد مسأله اصلی موجودی مقدار سفارش و موقع سفارش دارد. در عمل برای حل مسأله مقدار و موقع سفارش عموماً از دو سیستم موجودی مقدار سفارش ثابت و دور ثابت استفاده می‌شود. سایر سیستم‌های دیگر ترکیبی اصلاح شده از این دو سیستم هستند.

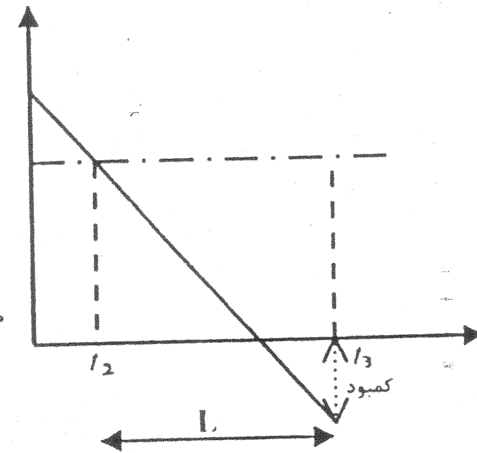
شکل ۱ (الف)

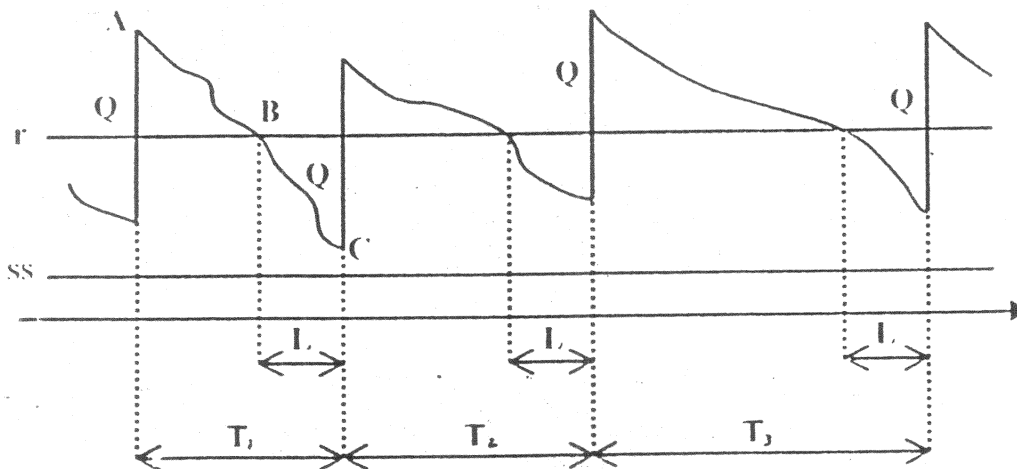
شکل ۱ (ب)

شکل ۲ (الف) مدت تحویل کمتر
از مقدار متوسط

شکل ۲ (ب) مدت تحویل بیشتر
از مقدار متوسط

شکل ۳

سیستم مقدار سفارش ثابت:

در این سیستم مقدار سفارش همیشه ثابت است و قاعده تصمیم‌گیری آن به صورت زیر است:

A: قاعده تصمیم‌گیری

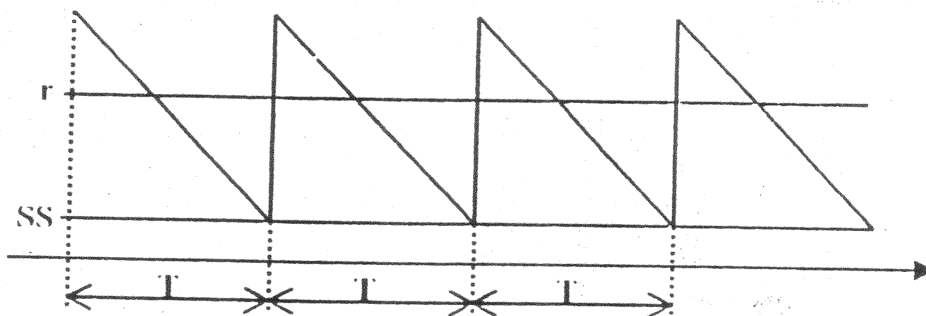
هر وقت مقدار موجودی به مقدار از قبل تعیین شده‌ای، موسوم به نقطه سفارش r می‌رسد مقدار ثابتی مواد به اندازه Q واحد سفارش داده می‌شود.

نقطه سفارش معمولاً از دو قسمت تشکیل می‌شود:

- ۱ - متوسط مصرف در مدت تحویل L ، یعنی متوسط مصرف از موقع انجام سفارش (زمانی که سطح موجودی نقطه سفارش را قطع می‌کند) تا زمان دریافت آن در انبار.
- ۲ - مقدار مواد ذخیره برای شرایطی که نرخ تقاضا افزایش یابد یا در تحویل مواد سفارش شده تأخیری رخ دهد. این مقدار همان موجودی اطمینان است.

[موجودی اطمینان] + [متوسط مصرف در مدت تحویل] = نقطه سفارش

در شرایط مطلوب یعنی وقتی نرخ تقاضا D و مدت تحویل L ثابت هستند، طرز عمل این سیستم مانند همان مدل قطعی است، که به آن مقداری موجودی اطمینان اضافه شده است و در شکل ۴ نشان داده شده است. برای این حالت، مقدار مطلوب سفارش همیشه ثابت و برابر Q و فاصله بین سفارشات T نیز ثابت است.

شکل ۴ - شرایط مطلوب T و Q هر دو ثابت.

نقطه سفارش برابر است با متوسط مصرف در مدت تحویل به اضافه موجودی اطمینان که گاهی اوقات برحسب مقدار و گاهی اوقات برحسب چند هفته (یا ماه) مصرف بیان می‌شود. متوسط موجودی برابر است با نصف مقدار سفارش Q به اضافه موجودی اطمینان. هر دور سفارش مثل دور سفارش دیگر است چون نرخ

تفاضل و مدت تحویل ثابت هستند. ولی در شرایط واقعی در عمل مقدار تفاضل با مقدار متوسط پیش بینی شده تفاوت خواهد داشت. در نتیجه برای سیستم مقدار سفارش ثابت فاصله بین سفارشات متغیر خواهد بود. شکل ۳ تغییرات سطح موجودی قلم خاصی از انبار را بر حسب زمان نشان می دهد.

در نقطه A یک سفارش از این قلم دریافت شده است. در طی زمان، برداشتهایی با مقادیر مختلف از موجودی این قلم صورت می گیرد. تا در نقطه B که سطح موجودی به نقطه سفارش می رسد سفارش جدیدی داده می شود. این سفارش جدید بعد از مدت تحویل L در نقطه C دریافت می شود و سطح موجودی به اندازه Q واحد افزایش می یابد.

وقتی که نرخ تفاضل و مدت تحویل متغیرند (این خود دلیل نیاز به موجودی اطمینان است) در محاسبه از مقدار پیش بینی شده ای برای متوسط تفاضلی آینده و متوسط مدت تحویل قلم استفاده می شود.

از آنجا که در این سیستم، سفارش موقعی انجام می گیرد که سطح موجودی به نقطه سفارش ۲ می رسد، لازم است که کنترل کننده موجودی بطور دائم (یا هر وقت که برداشتی از موجودی انجام می گیرد) سطح موجودی را ردیابی و با نقطه سفارش مقایسه نماید تا وقتی موجودی به نقطه سفارش یا کمتر از آن می رسد درخواست سفارشی برای خرید (یا تولید) بدهد. از این رو عموماً وجود گزارش دائمی از سطح موجودی (با استناد به از کارت موجودی، کامپیوتر، مشاهده فیزیکی، ...) امری ضروری است.

شکل ۵ نوع بسیار ساده ای از یک کارت موجودی را نشان می دهد. هر داد و ستد موجودی در این کارت ثبت می گردد. در قسمت بالای کارت فضای کافی برای ثبت شماره قطعه، نام یا شرح قطعه، واحد قلم موجودی (لیتر، کیلو، دو جین، واحد...)، مقدار سفارش و نقطه سفارش فراهم شده است. در قسمت پایین کارت نیز تاریخ داد و ستد موجودی، مقدار وارده، مقدار صادره و مانده موجودی درج می گردد.

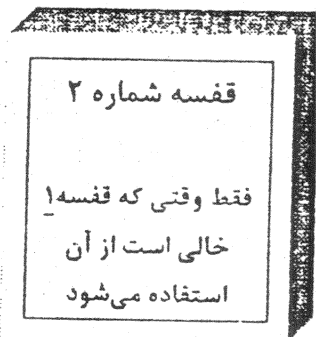
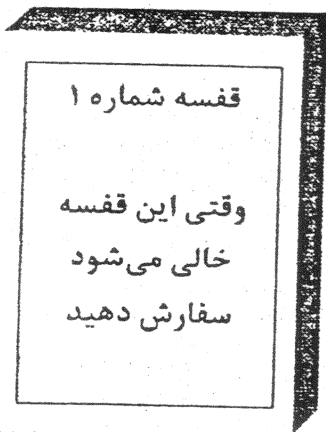
به توجه به شکل ۵، در تاریخ ۶۰/۷/۱ سفارشی که قبلاً (به اندازه ۵۰ واحد) داده شده است دریافت می گردد و رسید دریافت مواد صادر می شود و این امر در ستون «وارده» در کارت موجودی ثبت می گردد. در تاریخ ۶۰/۷/۹ درخواست جنس از انبار برای برداشت ۷ واحد از این قلم به انبار می رسد و ۷ واحد از انبار خارج می شود. این امر نیز در ستون «صادر» ثبت می گردد. در تاریخ ۶۰/۷/۱۷ مانده موجودی به ۳۸ واحد می رسد و بنابراین از نقطه سفارش ۴۰ واحد رد شده است. در این موقع سفارشی برای خرید یا تولید ۵۰ واحد صادر می شود. نوع تکمیل تر شده ای از این کارت در شکل ۹ نشان داده شده است.

شماره قطعه:		نام قطعه:	
۴۰ نقطه سفارش (r):		۵۰ تعداد سفارش (Q):	
مانده	صادره	وارد	تاریخ
۶۰	-	۵۰	۷/۱
۵۳	۷	-	۷/۹
۴۵	۸	-	۷/۱۲
۳۸	۷	-	۷/۱۷
۳۲	۶	-	۷/۲۵

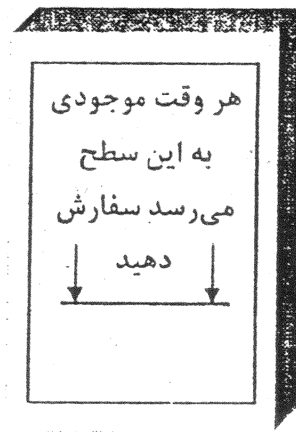
شکل ۵

سیستم دو قفسه‌ای (Two Bin System)

نام سنتی سیستم مقدار سفارش ثابت «سیستم دو قفسه‌ای» است. این سیستم که در شکل ۶ نشان داده شده است روش ساده‌ای برای کنترل موجودی است. در این سیستم، مواد در دو «قفسه» یا ظرف جداگانه نگاهداری می‌شوند. مواد بر حسب نیاز از قفسه اول برداشت می‌شوند و به مجردی که این قفسه کاملاً خالی شد سفارشی به اندازه Q واحد داده می‌شود. سپس در حالی که منتظر رسیدن مواد سفارش شده هستند تقاضا

شکل ۶

شکل ۷

از قفسه دوم برآورده می شود. ظرفیت قفسه دوم درست برابر مقدار نقطه سفارش ۲ است. وقتی مواد سفارش شده دریافت گردید، ابتدا قفسه دوم را پر می کنند و باقیمانده را در قفسه اول می ریزند. البته لازم نیست حتماً دو قفسه وجود داشته باشد می توان از یک قفسه مثل شکل ۷ استفاده کرد و علامتی برای نشان دادن نقطه سفارش بر آن نصب نمود.

سیستم دو قفسه ای ساده ترین و ارزان ترین نوع سیستم مقدار سفارش ثابت است. تقسیم فیزیکی موجودی به دو بخش (قفسه) کار تصمیم سفارش دهی را اتوماتیک می کند و در نتیجه در این سیستم، ثبت و نگهداری سوابق سطح موجودی به حداقل ممکن کاهش می یابد.

در عین حال کنترل کافی برای اقلام موجودی ای که :

۱ - نسبتاً غیر گران هستند.

۲ - مصرف سالیانه آنها بر حسب پول کم است (اقلام C)

۳ - نرخ تقاضای آنها برای دوره های طولانی زمان منظم و نسبتاً ثابت است.

بدست می دهند.

هر برداشتی از موجودی (در مقابل دریافت برگ درخواست جنس از انبار) ثبت نمی شود ولی وقتی موجودی قرار است از قفسه دوم برداشت شود، انبار دار مربوطه کارتی را که در آن قرار دارد برداشته و به کنترل کننده موجودی تحویل می دهد. کنترل کننده موجودی به محض دریافت کارت

۱ - تاریخ دریافت کارت را روی آن ثبت می کند.

۲ - با توجه به زمان آخرین باری که قبلاً این کارت را دریافت کرده است، مدتی را که از دریافت قبلی

گذشته است تعیین می کند، تا ببیند که نرخ مصرف واقعی (تا حد معقولی) با نرخ مصرف تخمینی

قبلی تطابق دارد یا خیر.

۳ - در صورت لزوم، نرخ مصرف و بر طبق آن نقطه سفارش و مقدار سفارش مناسب را تصحیح و بهنگام

می کند.

۴ - درخواستی برای سفارش به بخش خرید (برای اقلام خریداری)، یا به بخش کنترل تولید (برای اقلام

تولیدی) می فرستد.

۵ - کارت را به انبار بر می گرداند.

در توضیحاتی که تا اینجا درباره سیستم مقدار سفارش داده شد، هیچگونه اشاره ای به مقایسه مقدار مدت

تحویل L با متوسط دور سفارش T داده نشده است. در واقع تا به حال گر چه اشاره ای به این مطلب نشده است

ولی به طور ضمنی فرض بر این بوده است که L کوچک تر از T ($L < T$) است. این امر با ملاحظه شکل های ۱ الی ۴ روشن می گردد. بعضی مواقع عکس این مطلب نیز صحت دارد، یعنی L بزرگتر از T ($L > T$) است. در این صورت باید قاعده تصمیم گیری (A) به صورت کلی تر زیر (B) تصحیح شود.

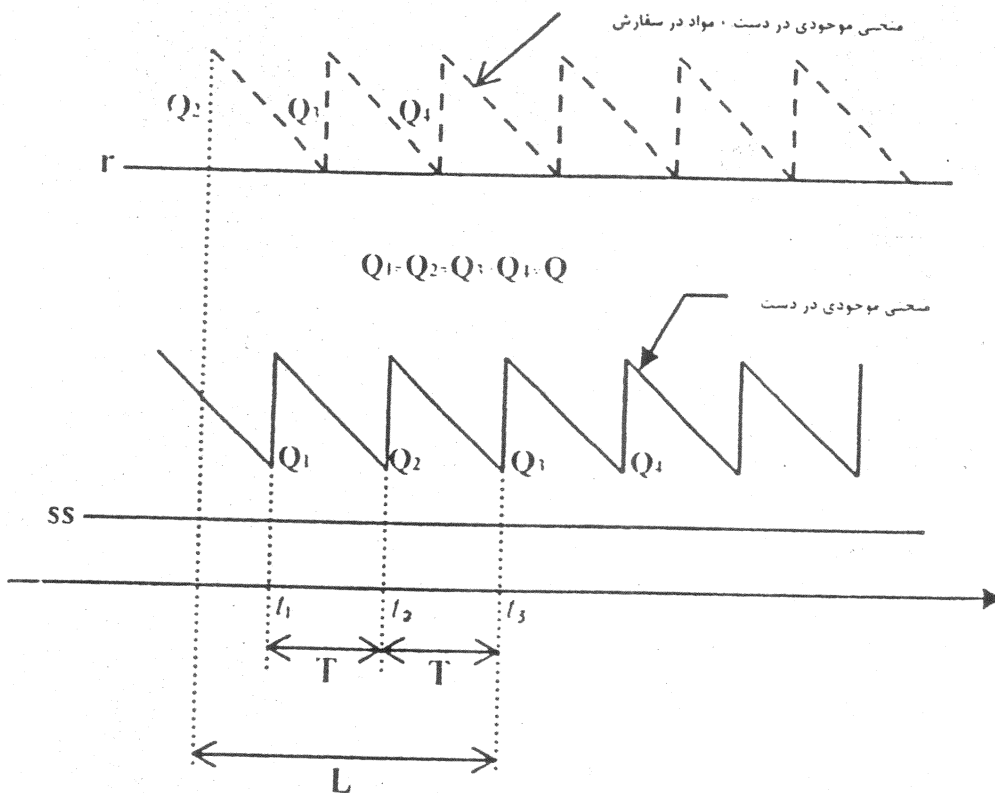
(B) - قاعده تصمیم گیری در سیستم مقدار سفارش ثابت

هر وقت مجموع مقدار موجودی خالص و مواد در سفارش به مقدار از قبل تعیین شده ای، موسوم به نقطه سفارش r می رسد مقدار ثابتی مواد به اندازه Q واحد سفارش داده می شود.

در شکل ۸ (که به منظور ساده بودن توضیحات تغییرات تقاضا نادیده گرفته شده است) ملاحظه می شود که در نقطه t_0 مقدار موجودی در دست به اضافه مواد در سفارش برابر r می شود. در این زمان سفارشی به اندازه Q_3 واحد داده می شود. Q_3 برابر مقدار ثابت Q است. این سفارش در مدت T یعنی $r/5T$ در نقطه t_1 دریافت می شود. در این فاصله دو سفارش Q_1 و Q_2 که قبلاً (قبل از زمان t_0) ترخیص شده اند به ترتیب در زمان های t_1 و t_2 دریافت خواهند شد.

مقدار نقطه سفارش برابر است با:

$$r = (\text{موجودی اطمینان}) + (\text{متوسط مصرف در } L)$$

شکل ۸

در این صورت لازم است که از مقدار در سفارش نیز اطلاعاتی در دست باشد. از این رو در کارت موجودی ستونی نیز برای مقدار در سفارش در نظر گرفته می شود. قبلاً نوع خیلی ساده شده‌ای از یک کارت موجودی در شکل ۵ نشان داده شد. در زیر کارت موجودی دیگری توضیح و نشان داده شده است. البته ترکیب و فرم کارت و نوع اطلاعات ثبت شده در آن بستگی به نیاز و شرایط دارد و شکل ۹ تنها می تواند یک نمونه باشد.

در قسمت پایین کارت تاریخ داد و ستد موجودی، کد داد و ستد موجودی، مقادیر وارده، صادره، مانده موجودی (موجودی در دست)، مواد در سفارش و مجموع مانده موجودی و مواد در سفارش ثبت می شود.

در ستون مربوط به «کد» نوع داد و ستد موجودی (یا شماره سند مربوط به آن) ثبت می شود. این کد می تواند نشانه درخواست جنس از انبار، رسید مواد سفارش داده شده، درخواست سفارش خرید (یا تولید اگر قلم تولیدی باشد)، مواد برگشتی به انبار، مواد برگشت داده شده به منبع تهیه مواد برای تعویض، و غیره باشد.

در ستون «در سفارش»، مجموع مواد سفارش داده شده به منبع تهیه قلم که هنوز دریافت نشده اند ثبت می شود. بعد از انجام هر سفارشی، مقدار آن به رقم قبلی این ستون اضافه می شود. بعد از رسیدن هر سفارشی مقدار آن از رقم قبلی این ستون کم می شود.

در قسمت بالای کارت، شماره قلم، نام یا شرح آن، مقدار سفارش Q، نقطه سفارش r و گاهی اوقات حداقل موجودی، حداکثر آن، هزینه واحد و واحد اندازه گیری قلم (مثل قطعه، دو جین، لیتر، کیلو و غیره) ثبت می شود.

شماره قطعه:		نام یا شرح قطعه:			هزینه واحد:	
					واحد اندازه گیری:	
مقدار سفارش:		نقطه سفارش:		حداقل:		حداکثر:
تاریخ	کد	وارده	صادر	مانده	در سفارش	مجموع مانده و در سفارش

حداقل موجودی - برای کاهش خطر کمبود موجودی معمولاً در عمل برای قلم یک «حد پایین کنترل» موسوم به «حداقل موجودی» تعیین می نمایند. وقتی که موجودی قلم به این سطح می رسد این امر گزارش می شود، سوابق بررسی می شوند و در صورت لزوم اقدام اصلاحی به عمل می آید. حداقل موجودی و موجودی اطمینان لازم نیست که برابر باشند. موجودی اطمینان مقدار ثابتی است که موجودی را در مقابل افزایش غیر منتظره تقاضا یا مدت تحویل بیمه می کند. در صورتیکه حداقل موجودی یک نوع سطح کنترل است، وقتی موجودی به این سطح می رسد مدیریت متوجه خطر ایجاد کمبود موجودی می شود.

موجودی اطمینان حداکثر مقداری است که حداقل موجودی می تواند داشته باشد. معمولاً حداقل موجودی کمتر از موجودی اطمینان انتخاب می شود تا پائین رفتن های موقتی موجودی حول موجودی اطمینان (که بسیاری از آنها خودبه خود تصحیح می شوند) برای بررسی و توجه مدیریت گزارش نشوند.

حداکثر موجودی - یکی دیگر از حدود کنترل که غالباً در کنترل موجودی بکار می رود «حداکثر موجودی» است. گاهی اوقات ممکن است موجودی خیلی بیشتر از مقدار برنامه ریزی شده گردد. از این رو، برای موجودی هر قلم یک حد بالایی کنترل در نظر می گیرند. هر وقت مقدار موجودی قلم از این حد بیشتر شد، این امر برای بررسی علت آن گزارش می شود تا در صورت لزوم اقدامات اصلاحی صورت گیرد.

مقدار حداکثر موجودی را معمولاً بیشتر از مجموع موجودی اطمینان و مقدار سفارش انتخاب می کنند. چون افزایش های معمولی موجودی، که ناشی از تغییرات جزئی از برنامه است، لازم نیست گزارش داده شوند. با در نظر گرفتن این مقدار اضافی، خطر اینکه هر بار تولید (یا خرید) سبب بالا رفتن موجودی از این حداکثر شود کاهش می یابد. این حد معمولاً بعنوان یک زنگ خطر برای مواقعی است که چیزی غیر عادی رخ داده است و اقدام اصلاحی باید انجام گیرد.

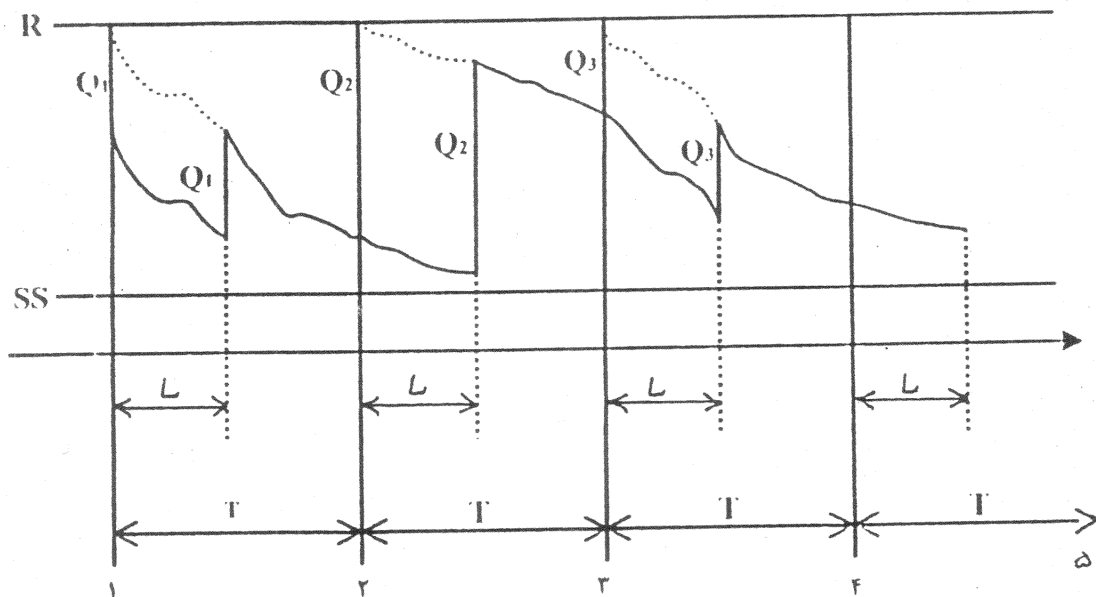
مقادیر حداقل و حد کثر موجودی معمولاً به قانونی سرانگشتی تعیین می گردند مثلاً می توان حد کثر موجودی را با اضافه کردن درصدی به مجموع موجودی اطمینان و مقدار سفارش بدست آورد.

سیستم دور ثابت

این سیستم بر اساس مرور دوره ای سطح موجودی در پریودهای مساوی (هفته، ماه، ... برحسب نوع قلم) بنا شده است. در این سیستم، T ، فاصله بین دو سفارش متوالی ثابت است. در ابتدای هر دوره مقداری مواد سفارش داده می شود. این مقدار سفارش ضوری تعیین می شود که موقعیت موجودی با انجام این سفارش به مقدار از قبل تعیین شده R برسد. در این سیستم مقدار سفارش از دوری به دور دیگر عموماً متغیر است و

بستگی به مقدار واقعی تقاضای دور قبل دارد.

در شکل ۱۰ در نقطه مرور ۱ به اندازه Q_1 واحد سفارش داده می شود تا موقعیت موجودی به R برسد. این سفارش بعد از مدت L دریافت می شود. مجدداً در نقطه مرور ۲ سفارشی به اندازه Q_2 داده می شود تا موقعیت موجودی به مقدار R برسد. در این سیستم فرض بر این است که اطلاع از وضعیت موجودی فقط در نقاط مرور موجودی در دست است و تصمیم گیرنده در سایر نقاط دیگر زمان، اطلاعی از وضعیت موجودی ندارد. یکی از فواید اصلی این سیستم این است که هزینه اطلاعاتی آن کم بوده و اداره کردن آن ساده تر است چون از آنجا که سفارشات در فواصل زمانی منظم داده می شوند، افراد مسئول برای انجام سفارشات (بخش خرید کنترل موجودی یا بخش های برنامه ریزی کنترل تولید...) بهتر می توانند امور خود را برنامه ریزی کنند.

شکل ۱۰

موجودی اطمینان

در هر دو سیستم به وسیله استفاده از موجودی اطمینان با تغییرات تصادفی تقاضا در مدت تحویل مقابله می شود. سیستمهای موجودی متکی بر موجودی های اطمینان هستند. با استفاده از موجودی اطمینان سعی می شود که خطر کمبود کاهش یابد. هرچه SS بیشتر باشد خطر کمبود و در نتیجه هزینه های آن کمتر خواهد بود. البته هرچه موجودی اطمینان بیشتر باشد، هزینه نگهداری آن هم زیادتر می شود. بنابراین سعی می شود

موجودی اطمینان بطریقی تعیین شود که موازنه‌ای بین این دو هزینه اضافی، هزینه نگهداری موجودی اطمینان و هزینه‌های کمبود موجودی برقرار گردد. مقدار بهینه موجودی اطمینان مقداری است که جمع این دو هزینه را کمینه نماید.

سطح خدمت

از آنجا که تخمین مقدار هزینه‌های کمبود مشکل یا غیر ممکن است، معمولاً روش تعیین موجودی اطمینان براساس فوق عملی نیست. در عوض مدیریت یک سطح خدمت معنولی برای خدمت به مشتری در نظر می‌گیرد و سپس موجودی اطمینان را ضوری تعیین می‌کند که سطح خدمت مورد نظر تأمین شود. مثلاً، شرکتی ممکن است سطح خدمت به مشتری برای محصول A را ۹۵ درصد (سطح خطر ۵ درصد) انتخاب کند. بدین معنی که در هر ۱۰۰ بار سفارش (هر ۱۰۰ دور سفارش) این محصول فقط ۵ بار کمبود رخ دهد، یا به عبارت دیگر در هر دور سفارش احتمال وقوع کمبود ۵ درصد باشد. بنابراین اگر محصول A در سال ۱۰ بار سفارش داده شود و سطح خدمت آن ۹۵ درصد باشد آنگاه بطور متوسط در هر دو سال یکبار کمبود رخ می‌دهد. همین شرکت ممکن است برای محصول B سطح خدمتی برابر ۹۰ درصد در نظر بگیرد (یعنی در ۱۰۰ دور سفارش فقط ۱۰ بار کمبود رخ دهد). در صورتیکه این محصول نیز سالی ۱۰ بار سفارش داده شود، آنگاه در هر سال فقط یکبار کمبود رخ می‌دهد و احتمال کمبود در هر دور سفارش برای محصول B برابر ده درصد است. بطور کلی فرض کنید:

$P =$ درصد سطح خدمت

$n =$ تعداد دفعات کمبود در ۱۰۰ دور سفارش

$y =$ احتمال کمبود در یک دور سفارش

$N =$ تعداد دفعات سفارش در سال

$x =$ تعداد دفعات کمبود در سال

در اینصورت با توجه به مضرب فوق:

$$n = 100 - p \quad (۱)$$

$$y = \frac{n}{100} \quad (۲)$$

$$x = y \cdot N \quad (۳)$$

مثلاً در مثال فوق برای محصول A، وقتی $P=95$ درصد و $N=10$ بار در سال است.

$$n = 100 - 95 = 5 \quad \text{از (۱)}$$

$$y = \frac{5}{100} = 0.05 \quad \text{از (۲)}$$

$$x = 0.5 \quad \text{از (۳)}$$

در عمل مدیریت برای تعیین سطح خدمت ابتدا سطوح خدمت مختلفی در نظر گرفته و برای هر سطح خدمت، موجودی اطمینان مربوطه و هزینه نگهداری آن را محاسبه می‌کند. سپس این اطلاعات را در جدولی که در آن سطوح خدمت، موجودی‌های اطمینان مربوط به آنها و هزینه‌های نگهداری این موجودی‌های اطمینان نشان داده می‌شود، وارد می‌کند. مدیریت با استفاده از این جدول و با توجه به امکانات و شرایط، مقدار سطح خدمت مورد نظر را تعیین می‌کند.

محاسبه موجودی اطمینان

در زیر برای محاسبه موجودی اطمینان، سیستم مقدار سفارش ثابت که شاید معمول‌تر از سیستم دور ثابت است، مورد تأکید قرار می‌گیرد. بعلاوه فرض می‌شود که مدت تحویل یا ثابت است و با تغییرات آن در مقایسه با مقدار متوسط آن خیلی ناچیز می‌باشد. (برای اطلاعات بیشتر در مورد سیستم‌های دیگر و مدت تحویل تصادفی می‌توانید به مرجع ۱ مراجعه نمایید).

$D =$ متوسط نرخ تقاضا = متوسط تقاضا در واحد زمان

$\mu_L = DL =$ متوسط تقاضا در مدت تحویل

$\mu_{max}(P) = P$ حداکثر تقاضا در طی مدت تحویل با توجه به سطح خدمت

$SS_p = P$ موجودی اطمینان با توجه به سطح خدمت

در سیستم سفارش ثابت هر وقت موجودی به نقطه سفارش r می‌رسد سفارش ثابتی با اندازه Q واحد به منبع تهیه مواد داده می‌شود. اگر مقدار تقاضا در طی مدت تحویل بیشتر از مقدار r شود کمبود رخ خواهد داد. بنابراین اگر نقطه سفارش r برابر متوسط مصرف در مدت تحویل باشد:

$$r = \mu_L = DL$$

یعنی هیچگونه موجودی اطمینانی در نظر گرفته نشود، آنگاه عموماً لحظه‌ای قبل از دریافت مواد سفارشی در انبار (یعنی پس از گذشت زمانی برابر L از موقع انجام سفارش) ۵۰ درصد اوقات موجودی کمتر از صفر (کمبود) و ۵۰ درصد اوقات موجودی بیشتر از صفر خواهد بود. برای اینکه خطر کمبود موجودی کمتر شود (یا به عبارت دیگر سطح خدمت بیشتر شود) بایستی مقداری موجودی اطمینان نگهداری نمود.

حال فرض کنید مدیریت با توجه به سطح خدمت P درصد موجودی اطمینانی برابر SS_p در نظر بگیرد. در این صورت باید نقطه سفارش را برابر

$$r = [\text{متوسط مصرف در } L] + [\text{موجودی اطمینان}]$$

$$= \mu_L + SS_p$$

بگیرد. در این صورت حداکثر تقاضایی که می‌توان با توجه به سطح خدمت P ، در طی مدت L برآورده نمود برابر r خواهد بود (شکل ۱۲) یعنی:

$$\mu_{max}(P) = r = \mu_L + SS_p$$

$$SS_p = r - \mu_L \quad \text{یا}$$

$$= [\text{متوسط مصرف در } L] - [\text{حداکثر تقاضا در } L \text{ با توجه به سطح خدمت } P]$$

پس می‌توان گفت:

موجودی اطمینان: مقداری موجودی اضافی است که با توجه به سطح خدمت داده شده به منظور برآورده نمودن حداکثر تقاضا در طی تحویل لازم است.

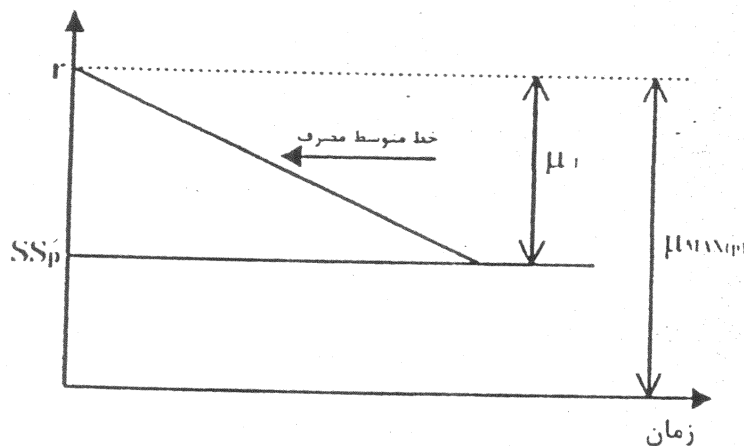
بگذارید:

$$D_L = L \text{ تقاضا در مدت تحویل}$$

حال اگر تابع توزیع احتمال تقاضا را با F نشان دهیم، آنگاه:

$$F(x) = P\{D_L \leq x\} = F(x)$$

$$\bar{F}(x) = P\{D_L > x\} = 1 - F(x)$$

شکل ۱۱

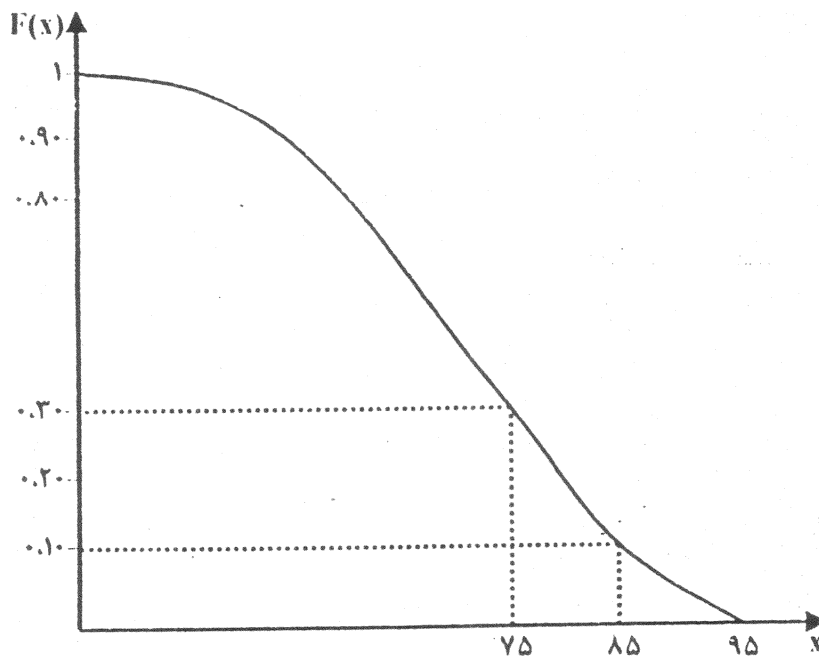
بنابراین با داشتن سطح خدمت P می توان موجودی اطمینان را بصورت زیر بدست آورد. چون موقعیت موجودی در ابتدای L در شکل ۱۱ برابر r است می توان نوشت:

$$\begin{aligned} P &= P_r \{ \text{کمبودی در } L \text{ رخ ندهد} \} \\ &= P_r \{ D_L \leq r \} = F(r) \\ P &= F(r) \end{aligned} \quad (۴)$$

و

$$\begin{aligned} 1-P &= P_r \{ \text{کمبودی در } L \text{ رخ دهد} \} \\ &= P_r \{ D_L > r \} = \bar{F}(r) \\ (1-P) &= \bar{F}(r) \end{aligned} \quad (۵)$$

بنابراین با دانستن مقدار سطح خدمت و تابع توزیع تقاضا می توان مقدار r را از رابطه (۴) یا (۵) بدست آورد (شکل ۱۲)

شکل ۱۲

بطور مثال فرض کنید مدت تحویل برابر یک هفته است. به علاوه فرض کنید متوسط تقاضای آمار گذشته هفته ای ۵۰ واحد و توزیع احتمالی در طی مدت تحویل بصورت شکل ۱۳ است. در این شکل محور افقی

مقدار تقاضا در مدت تحویل، X و محور عمودی احتمال اینکه تقاضا در مدت تحویل از مقدار X بیشتر شده است نشان می‌دهد. اگر قرار باشد که تسطیح خدمت برابر ۹۰ درصد باشد یعنی تسطیح خطر (احتمال کمبود) ۱۰ درصد باشد آنگاه با توجه به شکل (یا رابطه ۵) مقدار ۲ برابر با ۸۵ واحد است.

$$\bar{F}(r) = 0.10 \rightarrow r = 85$$

و موجودی اطمینان برابر است با:

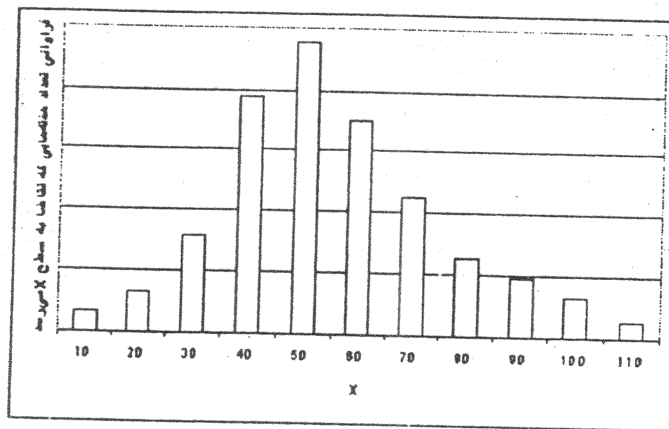
$$SS_{90} = 85 - 50 = 35 \text{ واحد}$$

برای سطح خدمت ۷۰ درصد (سطح خطر ۳۰ درصد)

$$SS_{70} = 75 - 50 = 25 \text{ واحد}$$

تابع توزیع تقاضا را می‌توان با توجه به ارقام گذشته تقاضا در طی مدت تحویل رسم کرد.

مثال: مدت تحویل برای محصولی ۱ هفته است طبق سوابق گذشته حداکثر تقاضا در یک هفته ۱۱۰ و حداقل آن ۱۰ واحد بوده است. بسوابق تقاضا برای ۶۳ هفته گذشته در دسترس است که در شکل ۱۳ رسم شده است. محور افقی مقدار تقاضا به واحد در طی یک هفته (X) و محور عمودی، فراوانی تعداد هفته‌هایی که تقاضا به مقدار X رسیده است، نشان می‌دهد. این اطلاعات در جدول ۱ نیز نشان داده شده است.

شکل ۱۳

X	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	۱۱۰
P(x)	۰.۰۱۵۹	۰.۰۳۱۷	۰.۰۷۹۴	۰.۱۹۵	۰.۲۳۸	۰.۱۷۵	۰.۱۱۱	۰.۰۶۳۵	۰.۰۴۷۶	۰.۰۳۱۷	۰.۰۱۴
F(x) %	۱.۵۹	۴.۷۶	۱۲.۷	۳۲.۲	۵۶	۷۳.۵	۸۴.۲	۹۰.۵	۹۵.۲	۹۸.۴۱	۱۰۰

با توجه به این اطلاعات میانگین تقاضا در مدت تحویل برابر است با:

$$\mu_L = E [D_L] = 54/9 \cong 55 \text{ واحد / هفته}$$

و انحراف معیار آن برابر است با:

$$\sigma_L = 20/2 \text{ هفته / واحد}$$

در این مثال اگر $SS=55$ واحد باشد، نقطه سفارش برابر ۱۱۰ و سطح خدمت برابر ۱۰۰ درصد خواهد بود.

در این صورت هیچ وقت کمبود موجودی وجود نخواهد داشت.

اگر $SS=35$ واحد باشد نقطه سفارش برابر ۹۰ خواهد بود و سطح خدمت برابر ۹۵ درصد یعنی احتمال

کمبود برابر ۵ درصد است. برای ۴ سطح خدمت مختلف و با فرض قیمت واحد هر محصول $C=100$ تومان و

نرخ هزینه نگهداری $i=20\%$ درصد و در سال مقادیر موجودی اطمینان و نقطه سفارش در جدول زیر رسم شده

است.

(هزینه ۴ سطح خدمت برای حالتی که $i=20\%$ و $C=100$ تومان و $h=iC$)

در بسیاری از شرایط عملی می توان با تقریب نسبتاً خوبی توزیع احتمالی تقاضا در مدت تحویل را نرمال

با میانگین μ_L و σ_L فرض کرد. یعنی:

$$P \{ D_L \leq r \} = \int_{-\infty}^r \frac{1}{\sigma_L \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx$$

در این صورت می توان نوشت:

$$\begin{aligned} P \{ D_L \leq r \} &= P \left\{ \frac{D_L - \mu_L}{\sigma_L} \leq \frac{r - \mu_L}{\sigma_L} \right\} \\ &= P \{ U \leq k \} \end{aligned} \quad (6)$$

که در آن U متغیر تصادفی نرمال استاندارد با میانگین ۰ و انحراف معیار ۱ است.

و:

$$k = \frac{r - \mu_L}{\sigma_L}$$

یا:

$$k = \frac{SS}{\sigma_L}$$

در نتیجه:

$$SS = k\sigma_L \quad (7)$$

بنابراین اگر سطح خدمت P باشد از (۴) داریم:

$$Pr\{D_L \leq r\} = P\{u \leq k\} = p$$

با استفاده از جدول نرمال استاندارد، مقدار k (که موسوم به ضریب اطمینان است) را بدست می‌آوریم و با استفاده از (۷) مقدار SS بدست می‌آید و در نتیجه نقطه سفارش برابر است با:

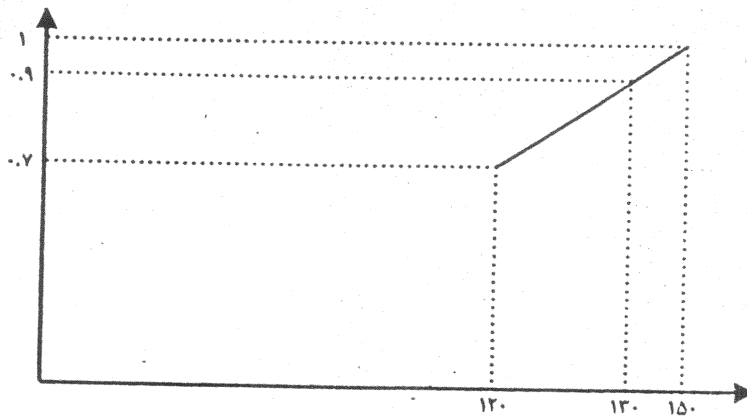
$$r = \mu_L + SS \quad (۸)$$

مثال: تقاضا برای محصولی در طی مدت تحویل آن دارای توزیع یکنواخت در فاصله (۵۰ و ۱۵۰) است. یعنی

$$F(x) = \begin{cases} 0 & x \leq 50 \\ \frac{x-50}{100} & 50 < x \leq 150 \\ 1 & x > 150 \end{cases}$$

(الف) اگر سطح خدمت این محصول برابر ۹۰ درصد باشد مقدار موجودی اطمینان و نقطه سفارش را بدست آورید.

(ب) اگر مقدار موجودی اطمینان ۲۰ واحد باشد مقدار سطح خدمت را بدست آورید.

شکل ۱۴

حل: الف) با توجه به شکل یا از رابطه برای سطح خدمت ۹۰ درصد داریم:

$$F(r) = \frac{r-50}{100} = 0.90$$

$$r = 140$$

و در نتیجه:

و از آنجا که میانگین تقاضا در مدت تحویل برابر است با

$$E(D_L) = 100 = \frac{150 + 50}{2}$$

پس

$$SS = r - \mu_L = 140 - 100 = 40$$

ب) برای موجودی اطمینان ۲۰ واحد مقدار r برابر است با

$$r = \mu_L + SS = 100 + 20 = 120$$

حال با توجه به شکل یا از فرمول تابع توزیع برای $r = 120$ داریم:

$$F(120) = 0.70$$

یعنی سطح خدمت برابر ۷۰ درصد است.